

Die Bealeutla kumma

Heit zäfrüh um fömfa schä
sän sa nausn Wold,
dä Alt, die Muttä un dä Klää,
es woa noch rechtich kolt.
A jedes hot an Koarb däbei,
zum Väschrän hamsa aa wos nei,
so gännä sa es Gründla na
bis uff die Höh van Sässlma
un weitä üwäsch Leiäloch
es Schteichla bis zun Fellbarch hoch.
Wies dum woan ham sa ausgäruht
un na^uch gungs los mit frischn Mut.
A Flackla woa ga fix gäfunna,
wu schwoaza Bea in Haufn schtunna.
Es Hafäla nan Bauch gäbundn
säns olsät rundärüm väschwundn.
Mä kas gäsah, es flackt na fei,
sie sän racht fleißich ölla drei
Bealéutla, sän halt schtramma,
die bränga wos zäsamma.
Un is a Hofn vuhl gäwasn,
da^u hamsn ascht noch ausgälaasn,
dänn Kräutich woa nee wäng däbei,
dös hot dä Klää natüällich nei.
Däwätla scheint die Sunn sea häß,
im Duärf bein Vöchäla pfeufst äs,
da^u ham die drei die Haafn ra^u,
die Fingä un die Gusch blitschbla^u,
s'woa na egal, sie hottn halt
an fatzn Hungä - un dä Alt,
daa hot gätält grad wie die Muttä,
fä jeds an Ränkl Brot mit Buttä.
A veadl Schdündla woa väganga,
da^u hamsa widdä agäfanga,
ham sich gädummlt wie die Willn,
es letzta Hafäla zä fülln.
Nu ändlich hottn säs gäschaft,
dä Krämbel woa zäsammgärafft,

dä Ämä woa vuhl bis zum Rahnd,
dös hot sich heit gäscheid gälahrt.
Die letzt'n Beala kumma drauf,
na^uch höan sa mit'n Suchn auf.
Die Muttä hot iä Kreuz gäriem,
dä Vattä schtarkt sich mit an Priem,
dä Klää kricht noch zäguttaletzt
a Schtäla, dann wead higäsetzt.
Nu ruhns a bißla, wie mäscht secht,
gleich nawä arä dick'n Fecht.
Die Zeit vägett, die Muttä drängt,
die Bää waan widdä eigäränkt,
die Köarb waan olsät aufgähueklt
un na^uch wead langsam hämgäzueklt,
däzu ham sa gäsunga,
dös hot goa schöö gäklunga:

"Bealeutla kumma,
ham heit nex gäfunna,
sän sa nauf dä Großhütt,
ham sa ihra Bea väschütt,
kümmt die Muttä mit dä Offagobl,
häbt sa uff iän Beaschnobl,
Bea, Bea, Bea,
miä ham ja käna mea."